

1894-09-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10848>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΔΟΧΕΙΑΣ

Έστρεψα εν Κύπρω Σελήνια... 8
'Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσι αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσι ἀποδείξει πληρωμῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἑκδότης
ΚΑΘ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΙΣΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν. Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γυμναστικὰς τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Σριγγὺ ὠμίλησε καὶ ἐγένετο ἐπισήμως γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον. Θὰ ἦτο πολὺ ἐπιθυμητὸν, εἴαν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποιεῖ ἐπίσης τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐεστουῆς τῆς νήσου ἡμῶν, διότι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναπέταννύη τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπὶ τινος τόπου, μετὰ τινὰ ἔτη οἱ κάτοικοι νὰ βλέπωσιν ὅτι τὰ πάντα ρέπουσι πρὸς ἐλευθρον αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία φροντίς πράγματι λαμβάνεται ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς ἀθλιᾶς αὐτῶν καταστάσεως. Γινώσκει καλῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγγλικὴ τὰ αἴτια, δι' ἃ ἡ νῆσος ἡμῶν οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἐπετέλεσε πραγματικὴν πρόοδον ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς καὶ ταῦτα εἶνε δύο: ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος καὶ ἡ πολυδάπανος αὐτῆς διοίκησις.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῷ Νομοθετικῷ κυβερνητικοῖ βουλευταὶ εἶχον τοῦλάχιστον πρόχειρον προτασιολόγημα ὅτι ἐν πράγματι ἅπασ ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος φόρος δὲν ἐξήγετο ἐκ τῆς νήσου εἰς χροῖμα, διότι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν Λονδίῳ ἐπλήρωνε πρὸς τοῦτο περὶ τὰς 30 ἢ 40 χιλιάδας λίρας ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τοῦ ἐν Κύπρῳ στρατοῦ τῆς καὶ οὕτω τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔμεινε πάλιν ἐν τῷ τόπῳ. Ἀλλὰ σήμερον τὸ τοῦτο δὲν δύναται πλέον ν' ἀντιταχθῇ καὶ αἱ 92.000 λίραι θὰ ἐξέρχωνται ἐρεξῆς ἐλοκλήρως ἐκ τῆς νήσου, οὐδεὶς δὲ καλῆς πίστεως δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τόπος, οἷος ἡ Κύπρος, μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος αὐτῆς πληθυσμοῦ θὰ δυνηθῇ, ἔστω καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτη, νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατ' ἔτος 92,000 λίρας εἰς χρυσίον καὶ ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῆ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς παντελῶς ἐξητλημένος.

Ἐάν δὲ εἰς τὸν ἐλεύθριον τοῦτον φόρον προσθίσωμεν καὶ τὸ πολυδάπανόν τῆς διοικήσεως, στοιχίζούσης κατ' ἔτος ἀνω τῶν 100,000 λιρῶν στερεῶν τότε τί δύναται ν' ἀπομείνῃ πλέον δι' ἔργα ἀημοσίου ὠφελείας πρὸς

πρόοδον τοῦ τόπου, καὶ δὲν βλέπει τις ἀμέσως ὅτι ἡ ἀτυχῆς Κύπρος καὶ ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν εἶνε μοιραίως καταδικασμένη νὰ φθίῃ καὶ πάσχη, ἐνῶ ρίπτουσα τὰ βλέμματα οὐχὶ μόνον εἰς ἄλλας χώρας καταληφθείσας ὑπὸ Ἑυρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντιπερὶαν Συρίαν βλέπει ὅτι αἱ ὕλικαι πρόοδοι εἶνε ὄντως ἐκπληκτικαί, πᾶς δὲ ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν νῆσον ἡμῶν, οὐδ' οὕτων τῶν Ἀγγλῶν ἐξαιρουμένων, καὶ μάλιστα προσώπων διαπρεποῦς περιωπῆς, οἰκτερεῖ τὴν κατάστασιν, ἐν ἣ ἡ Ἀγγλία καταλείπει τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ συνέπειαν διατελοῦμεν προωρισμένοι νὰ προκαλῶμεν ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν τὸν αἶκτον τοῦ ἄλλου κόσμου;

Ἰσως ἐκληρθῇ ὅτι τὰ ὄρη ἡμῶν προλεγόμενα ἀντιρᾶσιν ὡς πρὸς τὸν φόρον, ὃν οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξέρραζον μὴ ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ τὴν νῆσον. Ἀλλὰ τίς δὲν καθορᾷ ἀμέσως ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει οἱ κάτοικοι τίθενται μεταξύ Σουλῆς καὶ Χερσὺδδωος καὶ ὅτι οὐδεὶς κακοὶν προκειμένων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον; Ἡ ἀντιπαράθεσις, ἵνα ἡ ὀρθῆ, πρέπει νὰ γείνη πρὸς ἄλλην εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐάν πράγματι ἡ Ἀγγλία θέλῃ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμα, ἵνα πεισθῇ περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων τῶν Χριστιανῶν, ἧται τῶν ἐπέμπτων τῆς νήσου, δὲν ἔχει ἢ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως τὸ αἶσθημα καὶ τὴν βούλησιν αὐτῶν καὶ τότε θέλει πεισθῆ εἴναι τὰ περιουτολογήματα καὶ αἱ μεγαλαυχιαὶ ἐπισήμων τινῶν ἐκθέσεων καὶ ἐνθουσιώδη ἄρθρα ἐφημερίδων ἀγγλικῶν δηλοῦσι πραγματικῶς τὴν κατάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν Κυπρίων περὶ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἢ εἴαν εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ληρῆ ἄμεσος πρόνοια περὶ συστήματος γενικῆς βελτιώσεως τῶν νῦν κακῶς ἐχόντων, ἧς αἴτιον τὸ μέλλον προμηνύεται ἐτι μᾶλλον δυστυχῆς καὶ αὐτῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν.

Ο ΑΓΓΑΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐάν τὸ Κοινοβούλιον συνεδρίαζεν εἰσέτι, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξετίθετο εἰς δριμείας ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ αἰτίου τῆς ἐν Κύπρῳ ἀποχωρήσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ὡς ἦτο φυσικώτατον, ἡ εἰδήσις παρήγαγεν ἐντελῆ πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ, αἱ ἐμπειρικαὶ πράξεις ἐσταμάτησαν, ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν καταστάσει ἐξαλλοῦ φόβου ἐπιθίσεως ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν συνοίκων τῶν καὶ ἐν τῇ ἐκφρασίῃ τῶν διδούσι τυφλὴν πίστιν εἰς τὴν διάδοσιν, ὅτι ἡ νῆσος ταχέως θὰ ἐπιστραφῇ τοῖς Τούρκοις. Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν ἀπέλαυσε τσαυτῆς εἰρήνης καὶ εὐθυμίας, ὅσης δὲν ἤμοιόρησε ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν. Ὅδοι ἐστρώθησαν πανταχοῦ τῆς νήσου. Ὀθωμανοὶ τε καὶ Χριστιανοὶ συζῶσιν εἰρηνικῶς, ἂν μὴ ριλικῶς. Βιβαιοὶ περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων τῶν οἱ Χριστιανοὶ ἤρξαντο ἐπεκτείνουσαι τὸν χώρον τῆς καλλιερμασίμου γῆς καὶ τὸ ἐμπόριον προέβαινε ἀύξανόμενον. Τὸ παραδοξὸν μέτρον τῆς αἰφνιδίας μετασταθεμύσεως τῆς φρουρᾶς πιθανὸν νὰ ἔθεσε τέρμα εἰς πάντα ταῦτα. Τὸ ἐμπόριον ἤδη εἶνε παρεληλυμένον οἱ Χριστιανοὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πανικοῦ καὶ θὰ παρέλθωσιν ἔτη μέχρις οὗ ἀποσβεσθῇ τῆς μὴ μῆτης τῶν ἢ ἀμοιβολία περὶ τῆς εὐλικριείας τῶν προστατῶν τῶν καὶ νὰ ἀνορθωθῇ ἡ ἀπολεσθεῖσα πίστις τῶν πρὸς αὐτοὺς. Ἄν καὶ τὸ κίνημα ἀπορρίει προδήλως ἐκ σφαίρας σκέψεως καὶ εἶνε ἀτυχῆς, δὲν δύναται νὰ ἔχη τὴν ὑπὸ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἐξήγησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀρκετὰ δύσκολα ζητήματα, ἀφοῦ συνέληθῃ ἡ Βουλὴ καὶ δὲν θὰ ἐπιθύμει νὰ οὐξήσῃ δωρεάν αὐτὰ διὰ μέτρον, ἔπερ θὰ ἐξήγειρε ὀνηλα ἀγανακτικῶς καθ' ἕλθον τὸ κράτος. Ἐκ χρηματικῆς ἀπόψεως ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου δὲν ὑπῆρξεν ἐπιερδῆς ἐπιχειρήσεως ἀλλὰ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀρκούντως ἡ ὠφέλεια, ἧτις θὰ προέκυπτεν ἐξ αὐτῆς ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῶν περιπλοκῶν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰλαδστῶνας γενόμενον σφάλμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κερκύρας δυσκόλως θὰ ἐπανελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρόσθερου. (Ἐκ τῆς «Σημαιοῦ» τοῦ Λονδίνου.)

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Σὰς γράφω ἀπὸ τῶν Πλατῶν τῆς φαιδράς καὶ δασυτόκτου ἐξοχῆς, ἧτις ἀπλοῦται ἰσχυρῶς ἐν μέσῳ τῶν πενκοσκειπαστων βουνῶν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἧτις χθὲς εἶδεν ἐν μέσῳ αὐτῆς πλῆθος ὅσον οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδεν ὁμοῦ ἡ Κύπρος. Δὲν ἦτο συλλατήριον, ἦτο ἐξέγερσις λαοῦ ἐλοκλήρου, λαοῦ πτωχοῦ ἐξαιτουμένου πρὸς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου εὐσπλαγγίαν καὶ ἐλεος. Τὸ Περσπεδί, τὰ λευκόμαυρα βουνά τοῦ εἰληχνοῦ ὄρησιν ἐντὸς τῆς μεγάλης συναιθροίσεως. Ἀπὸ τὸ Σάββατον κατήρχοντο τὰ χωρὶα μὲ τὰς διαφόρους σημαίας τῶν πάντων δὲ διεκρίετο ἡ Μαραθῆσα, ἐκπροσωπομένη ὑπὸ 600 εὐσταθῶν χωρικῶν τῆς. Τούτων ἠγεῖτο πικρὴ λαίνα σημαία, ἐρ' ἧς ἐφέρετο μεγάλαις γράμμασι «Κάτω ὁ ζιντζιριές». Διήρχοντο τοῦ Ὀλύμπου, καθ' ἣν ὄραν οἱ Ὀλύμπιοι ἐπαίζαν λ ο υ τ ἔ ν ς. Ἐκεῖ ἐστησαν, φωνάζοντες μεγαλοφώνως «Ζήτω ἡ Ἀνασσα, κάτω οἱ φόροι. Τὰ πενκοσκειπαστα βουνά ἀντήχησαν εἰς τὰς βροντῶδες φωνὰς ἐξ ακοσιῶν χωρικῶν. Ἡ Α. Ἐξ. ἐγερθεῖσα, ἐθέατο τὴν ἐπιδημιᾶν παρελατιν.

Ἐφ' ἄρα εἰς Περσπεδί, καθ' ἣν ὄραν ὁ ἥλιος ἐχρύσε τὰς κορυφὰς τῶν μακροσειδῶν λόφων τοῦ Τρωδῶδος, εἰς ὄραν, καθ' ἣν ἄλλαις ἡμέρας ριμβάζει ὁ διαδάτης ὑπὸ τὸ κράτος ἀπολύτου ἡσυχίας. Ἀλλ' οἱ λόγοι πάντες ἦσαν πλήρεις χωρικῶν, πρωτοφανῆς δι' ὄψιν παρίστων αἱ διαφόροι γυρωθεν ἀτραποὶ πλήρεις διαδηλωτῶν, κατερχομένων μὲ τὰς σημαίας τῶν. Ἦρχετο ἀρ' ἐνός τὸ Κοιλάνι μὲ τὴν σημαίαν, ἣν ἔκολούθει ζωηρῶς φωνάζον «Κάτω οἱ φόροι κάτω ὁ ζιντζιριές» τὸ χωρὶο ὀλοκλήρῳ διέκρινε καὶ ἄλλων

την σημαίαν, του Φοινίκου, της Ζωοπηγής και των άλλων της Ηπειρωτικής χωριών, κατοχυρωμένων εν σώματι δια μέσου των παχυσκεπέστων ακόμη βουνών του Τρωόδου. Αφ' ετέρου κατήρχοντο οι διαδηλωταί εκ της Λάνας, Λευκάρων και από περσίων του οινόρορου διαμερισματος. Μία σημαία έφερεν επιγραφήν: «Η φυλλοζήρα τρώγει την άμπελον, ο ζινζιρίσις και τον άμπελουργόν.» Παρόμοιον θέαμα χωρικών, κατοχυρωμένων από διάφορους διευθύνσεις με τας σημαίας των, σπανίως δύναται τις να ιδή. Είπεν ήδη πληρωθή διαδηλωτών το ύπερβεν του Ηεραπεδίου πεδίου. εις τας 10 ήρχιστε το συλλαλητήριον πολλοί ήσαν οι ρήτορες, προφανής δε ήτο ή προθυμία των χωρικών οι ρήτορες διεκόπτοντο συνεχώς από των φωνών: «Κάτω ο ζινζιρίσις, κάτω το τάτσιον, κάτω οι φόροι του αϊου, ζήτω ή δικαιοσύνη, ζήτω το δικαίον.» Αντήχουν εις τας βροντώδεις φωνάς τα γύρωθεν βουνά και ή διαδήλωση ειχε τι το επιβλητικόν. οι διαδηλωταί ύπελογίσθησαν εις πεντακισχιλίους· φαίνεται όμως, ότι ήσαν περισσότεροι. Υπόμνημα έψηφισθη μακροσκελέστατον, δι' ου άνελύετο το ζήτημα ύπ' όλας αυτού τας έπόψεις. Δώδεκα και εκατόν χωρία έσφαράγισαν το υπόμνημα και το ψήφισμα, εξελεγη δε είκοσαμελής επιτροπή, όπως το έγχειρίδι εις την Α. Εξοχότητα. Οκτώ χωρία είχαν λησμονήσῃ τας σφαγάδας των. Είτερα επιτροπή εξείλεγη μόνιμος, όπως έργασθή επί του ζητήματος. Του συλλαλητηρίου προήδρευεν έκλεγείς ο κ. Σωκράτης Φραγκούδης. Πρότασιν, όπως την επιτροπήν ακολουθήτωσιν άπαντες, απέδειξαν μετ' ένθουσιασμού οι χωρικοί.

Εις τας 3 μ. μ. κατέλειπε ή επιτροπή το Ηεραπέδι, ήκολούθησαν δε πλείστοι διαδηλωταί φωνάζοντες «Κάτω ο ζινζιρίσις. Θανάσιον θέαμα περίστων τα βουνά μεταξυ Ηλατρών και Ηεραπεδίου. Είχον ήδη φήσῃ οι έκκλήθησαντες πρώτοι εις Ηλάτρας, άνεγώρου, δε από Ηεραπεδίου διαδηλωταί. Συνεχῃ άλυσιν άπετέλουσιν οι χωρικοί, σπεύδοντες εις το μέγαρον της Α. Εξοχότητας. Καθ' όδόν συνήτησαν χωρία μακρυνών διαμερισμάτων κατοχυρωμένα.

Εις τας 5 μ. μ. μόλις κατορθώθη να συμπυκνωθή το πλήθος. Τα βουνά όλα είχαν πληρωθή πανταχόθεν, ήκούοντο συνεχῆς αι φωναι «Κάτω το τάτσιον.» Η Α. Εξοχότης κατήλθε τῶν γραμμών μετά της Λαίδης Σένδελ, άνέμενον δε έκεί ο κ. Αρχιλογοστής και ο κ. Διοικητής Λεμηστού. Το υπόμνημα έπεδόθη εν μέσω ζωηρών έπυρρημιών αι φωναι έφθανον μέχρι των Ηλατρών. Το υπόμνημα ειχεν επιδοθη ύπὸ του οίνοπαραγωγού Χ' Κωνσταντη Οικονομίδου, ειπόντος: «Εξοχότητα, τῶν έγχειρίζομεν το υπόμνημα,

δὲ εἰς πολυπληθῆς συλλαλητήριον ἐψηφίσαμεν, οἱ οἰνοπαραγωγῶν ἐξαιρούμεθα ἔλεος ἂν μὴ λιθῆτε, ἐξοχώτατε, πρόνοιαν, εἴμεθα κατεστραμμένοι θά καταλίπωμεν τὰς ἀμπελούς μας τότε, καὶ μαζὴ μεῦς αὐτὰς τὴν πατρίδα μας. ἢ ὅποια τὸ εὐθὺ μείνη μόνη, μόνη μαζὴ μεῦς τὰς τάρους τῶν πατέρων μας, τὴν ὁποῖαν θὰ ἀναγκασθῶμεν ἂν ἀφῆτῶμεν!» Οἱ χωρικοὶ ἐδάκρυσαν ἀληθῶς, πάντες δὲ ἦσαν συγκινηθέντες. ο. κ. Τέλλος, λέγεται ἐτι ἀδιακόπως ἐμείδον αὐτὸ λέγον οἱ χωρικοὶ. Ἐχρημάσθη πλέον τῆς ὥρας νὰ μεταφρασθῇ τὸ υπόμνημα.

Η Α. Εξοχότης μετά προσηνείας και αγαθότητος ακούσασα τὸ υπόμνημα θὰ τὸ στείλῃ εἰς Λονδίνον καὶ θὰ τὸ συστήτῃ· ἐδήλωσε δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι εἶχε λάβῃ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφικῶς εἰδήσεις, ὅτι αἱ τῆς πολιτικῆς ἐκκενώσεως διαδόσεις δὲν ἐνεῖχον ἀληθείας.

Μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως ἡγουμένων τῶν μαζῶν σημαίων καὶ ἐν μεσῶ ζωηρῶν φωνῶν κατήλθον οἱ διαδηλωταί, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἥλιος ἐγρύτιζε διὰ τῶν τελευταίων του ἀκτίνων τὰ βουνά, ὅθεν οἱ Οὐλύμπιοι πάντες ἐθεώητο τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς παρελάσεως πολλῶν χιλιῶδων χωρικών, θυμάτων ἀπηνόου φρολογίας, ἐξαιτουμένων παρ' ἐκείνων συμπαθείας καὶ ἔλεος.

Ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἴσταται πάντοτε ὑπεράνω του δικαίου ἡ ἰσχύς καὶ τὸ συμφέρον, ἢ δὲ ἀγγλικὴ πολιτικὴ πρέσχε μέχρι τῆς σήμερον ἐν κύπρῳ τὰ πολυτιμότερα ἐγώστεικά δείγματα.

Ἐν Ηλάτραις τῆ 30 Αὐγούστου 1894.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συγγράμμα ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Τέλος δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ ψυχολογία θεωρεῖ τὸν παῖδα ὡς ὄν, τὸ ὅποιον δὲν εἶνε οὔτε ἀπολύτως ἀγαθὸν οὔτε ἀκριδῶς κακόν. Ὁ παῖς γεννᾶται ἄθως, διότι οὐδὲμία, ἔχει συναισθησιν τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ πολλακις γίνεται κακός, διότι ἐνδέχεται νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ κακόν καὶ εἰς ἀπρεπείας νὰ παρεκτραπῇ ἐμφυτῶς πράξεις ἐξ ἀπλῆς ἀπειρίας· τούτου ἕνεκεν ὀφείλει ὁ παιδαγωγός νὰ πάλιν ν' ἀκολουθήτῃ μέσα ἀνατροφῆς, νὰ συγκεράσῃ ἐπιτηδεύσας τὴν αὐστηρότητα μετὰ τῆς ὑπερβολικῆς ἐλευθερίας, καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης νὰ ἐγκαταλείπηται ὁ παῖς ἐν μέρει εἰς ἑαυτὸν, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας νὰ ρυθμίζηται καὶ νὰ ποδηγετηθῇ εἰς τὰς πράξεις του. Ἡ μόνη δυσκολία, κατὰ τὴν ἐραρμαγήν τοιοῦτου παιδαγωγικοῦ συστήματος, εἶνε ἡ ἐν δέοντι γρόνω καὶ μέτρῳ χρῆσις τῆς ἀπλύτου ἀτομικῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς κατ' ἀνάγκην πίσεως. Ἡ ἀνευ πειθαρχίας

ἀνατροφή ἀδύνατος. Ἐν τούτοις δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς κανόνες τῆς πειθαρχίας ὑπακοή καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενος σεβασμός, δὲν πρέπει νὰ ὦσιν ἀπότομοι καὶ ὅλως ἀμειγρῆς προότῃτος. Ὁ ἀληθὴς διδάσκαλος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις πάντοτε προσπαθεῖ νὰ καταστήσῃ περιττός, ἐκεῖνος, ὅστις διοικεῖ τοὺς μαθητὰς μόνον ὅσῳ εἶνε ἀνάγκη νὰ διαφωτισθῇ ἢ πρὸς τὸ κακόν ἐνίοτε ριπύουτα θελήσεις, ἐκεῖνος ὅστις, ἐν λόγῳ, πάντα μεταχειρίζεται τρόπον ὅπως καταστήσῃ τὸν παῖδα ἱκανόν νὰ διοικῆται διὰ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ κρίσεως.

Ἡ αὐστηρὰ πειθαρχία οὐ μόνον ἀντίκειται εἰς τοὺς τῆς ἀνατροφῆς κανόνες, οἱ ὅποιοι σκοπὸν ἔχουσιν ἂν ἀναδείξωσιν ὄντα ἐλεύθερα καὶ αὐθόρμητως ἐργαζόμενα, οὐχὶ δὲ δουλοῦς καὶ δουλοπρεπῶς μεμορφωμένους χαρακτήρας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀντιβαίνει τὴν διαρρυθμισιν καὶ τὴν τάξιν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων. Εἶνε ἀτόνυτο, νὰ φαντάζηται τις ὅτι διὰ τῆς ὑπερ τοῦ μέτρου πειθαρχίας δύναται νὰ συγκεράσῃ πάντοτε τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν κηδεμονίαν του μαθητὰς, διότι τῆς ἡμέραν καθ' ἣς πύσει ἢ ἐπ' αὐτῶν αὐστηρὰ ἐπιτηρησις, ἢ μέχρι λόρου πιεσθῆῖτα καὶ ὑποδουλωθεῖσα θελήσις των, ἀμείσως τῆς εὐθείας παρεκτρέπεται ὁδοῦ καὶ μετὰ τὸν περισσύτερον πρρασύεται ταχύτητος ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς ἐξαχρειώσεως, ὅσον σκληρότερον ἐράνησαν οἱ ἀναδελφίεντες τὴν μόρρωτίν των διδάσκαλοι.

Διὰ τῆς προεκτεθείσης συντόμου φιλοσοφικῆς ἐπὶ τῆς διδασκαλίας παρεκδασσεως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ τῆς παιδαγωγίας ἀνάπτυξις ἀποβαίνει δυσχερῆς, ἀνευ τῆς ἐμφορῆς καὶ ἐσκευασμένης τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων μελέτης.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἀποδείχθη ὅτι πρὸς καταρτισμὸν τελειότερου παιδαγωγικοῦ συστήματος ἡ ψυχολογία ἢ μᾶλλον ἡ τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων μελέτη δύναται ν' ἀποβῇ λίαν λυσιτελής καὶ ὠφέλιμος, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ὄρων νὰ διαλευκανθῇ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς προορισμός του ἀνθρώπου, ὁ σκοπὸς τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξεώς του, ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ περὶ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ διακλάσεως ζήτημα. Σπουδαζόντες ἀρ' ἑνὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τοὺς διέποντας αὐτὴν ἀμετατρέπτους νόμους, προβάλλομεν εἰς ἑαυτοὺς τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις: Τίς ὁ σκοπιμώτερος τῆς διδασκαλίας τρόπος; ποῖα ἢ διὰ τὴν ἀνατροφήν του ἀνθρώπου εὐληπετότερα καὶ ἀρμυδιώτερα μέθοδος; Εἰς τὸ ἰδεώδες ἀρ' ἑτέρου τῆς ἐνταῦθα εὐτυχίας του ἀρρωῶντες καὶ τῶν ὡς ἔπεται προβλημάτων τὴν λύσιν ἐπιδιώκομεν «τί τὸ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ οὐσιωδέστερον; τίς ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς παιδαγωγίας;»

Οἱ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς παιδαγωγίας ἀσζητήσαντες ποικιλοτρόπως περὶ αὐτῆς ἀπεράνησαν. Κατὰ τὸν Κλίτ, ἡ ἀνατροφή δέον νὰ ἐπιδικῆ τῇ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐφικτῆν τῆς μωρῶστεως τελειότητα. Κατὰ τὸν Σπένσερ ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ὑπάρξεώς μας εἶνε ἡ ζωὴ, ἡ ζωὴ ἐν ὅλῃ τῇ εὐφύρῃ τῆς σημασίας τῆς, σκοπὸς τῆς παιδαγωγίας εἶνε τὸ διδάσκειν τὸν τρόπον τοῦ ζῆν. Ἀλλ' ἡ δυσχερῆς ἀρχεται ὅταν ἐξεργόμενοι τῶν γενικοῦ ἡτῶν πρόκειται νὰ ὀρίσῳμεν μετ' ἀκριδείαν εἰς τὸ τι οὐ ἴσταται ἡ τελειότης τοῦ ἀκρῶν αἰῶτος, τῆς ἀτομικῆς ἢ ἰδιωματικῆς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρξεως.

Ἐρευνήσωμεν ἐν τούτοις, ἀποβλέποντες πάντοτε εἰς τὸ περὶ ἠθικῆς τελειοποιήσεως καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ βίῳ εὐπραγίας τοῦ ἀνθρώπου ζήτημα, τὰς ἐν τῇ ζωῇ διαφόρους διαδηλώσεις καὶ μορφὰς τῆς ἀνθρωπίνης ἐργητικότητος ἐν ἄλλοις λόγοις ἐξετάσωμεν εἰς ποῖον εἶδος πράξεων πρέπει νὰ παρασκευάζηται διὰ τῆς ἀνατροφῆς ὁ ἀνθρώπος ὅπως καταστήσῃ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ τελείος καὶ εὐδαίμων.

Α'. Ὁ ἀνθρώπος εἶνε προσωρισμῶς νὰ ζῆτῃ διὰ τῆς φυσικῆς πρωτοζωῆς, τείνει πάντοτε πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἀπορεύει πᾶν τὸ μὴ ἐξατραλίζον τὴν ὑπαρξίν του. Μανθάνει ἐν ἀνάγκῃ ἐπιστήμην ἢ ἐπιτηδεύμα ὅπως ἐξασφαλίσῃ ἑαυτὸν κατὰ πάσης ἐνδεχομένης κινουχίας ἢ στερήσεως.

Β'. Ὁ ἀνθρώπος εἶνε ὁ προσωρισμῶς καὶ μετ' ἐπίνοιαν, ὡστε δέον διὰ παντοῦν προσπαθεῖν ν' ἀποκτήσῃ τὰς ἀναπορεύκτους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος του διαφόρους γνώσεις, ἤτοι νὰ μάθῃ τί εἶστι συνείδησις, ὀρθὸς λόγος βιολογίας, ἠθροσκευτικῶν αἰσθημάτων καὶ λοιπὰ.

Γ'. Ὁ ἀνθρώπος ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του περιστοιχίζεται ὑπὸ οἰκογενείας· ἐθεν ἔχει καθήκον νὰ διορθώσῃ τὰ τέκνα του, νὰ μεταδώσῃ εἰς αὐτὰ τὰ μέσα τῆς τε φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπάρξεως, νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ προσυλάξῃ τὰ ὑπὸ τὴν αἰετο· αὐτοῦ προστασίαν εὐρεθέντα ὄντα, ὡς ἐπροσυλάξεν καὶ διέτηρτην ἑαυτὸν. Τοιοῦτος ὁ τρίτος τῶν ἐργειῶν του σκοπός.

Δ'. Ὁ ἀνθρώπος συνδέεται καὶ μετὰ τῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μέρος μετὰ τὴν οἰκογενεϊαν ἔρχεται τὸ ἔθνος, μετὰ τὸ ἄτομον ὁ πατήρ, μετὰ τοῦτον δὲ ὁ πολίτης. Τούτου ἕνεκεν μέγα μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας ἀναφέρεται εἰς τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν καθήκοντά μας.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΙ»

(Ἐπεται.)

ΔΕΜΗΣΙΟΣ τῆ 27 Αὐγούστου 94.

Αἱ περὶ πολιτικῆς τῆς νήσου ἐκκενώσεως διαδόσεις ἠδύσαν τα φυλετικὰ πάθη ἐν τῷ τόπῳ εἰς ἐπίρροδον προφανῶς κορυφωθέντα βλάμῶν. Ἐλληνικῆς καὶ Τούρκικῆς ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς

περιγύροις έρχονται συχνά εις ρήξεις...

Είς κερραειών τι, εν ω άνεκρουε μουσική τις, όμιλος ήμετέρων...

Χωρικοί άρ έτέρου καταρχόμενοι εις τάς πόλες...

Η Κυβέρνησις άς προσέζη και άς προσέζη πολύ. Η τοιαύτη κατάστασις...

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τήν παρελθούσαν τρίτην, καθ' ήν ποικίλαι διαδόσεις περί άποδόσεως...

Εν Λευδίω τη 9 Σεπτεμβρίου 94. Ούδεμία πρόθεσις προς έγκατάλειψιν...

Η Α. Ε. ο Μίγας Αρμιστής εξήλθεν εις περιόδειν.

Λέγεται ότι ο άρχιστράτηγος λόρδος Wolseley προτίθεται να επισκερθη...

Ο Γυαλλούρης θα διακοθη εκ νέου χάριν των διατυπώσεων, ου μόνον επί...

Λίαν άπίθανον τό υπό των συνταξιούτων...

της ό μίσθος είνε Α. 250, ένω έν Συγγαπήν ό κ. Ηοαδ λαμβάνει Α. 1,000.

Ο κ. Α. Ρώττος άπέλλαξε δακτύλιον άρραβώνα την παρελθούσαν...

Διά των αυστριακών ατμοπλοίων της παρελθούσης τρίτης άρρίκτο εκ Βηρυτου...

Ανεχώρησαν αύθημερόν εις Αθήνας χάριν επιστημονικής παιδείσεως...

Από της παρελθούσης τετάρτης εύρίσκειται εις τον λιμένα μας τό άγγλικόν...

Χθές κατέπλευσε τό άγγλικόν Άντώνια προσέλθον εξ Αλεξανδρείας και Λεμηρσου...

Σήμερον κατέπλευσε τό εκ Σμύρνης Γαλλικόν ατμόπλοιον, όπερ ανεχώρησεν...

Δι' αυτού ανεχώρησαν εις Αθήνας ό εκ Λευκωίκου κ. Μ. Παπαπέτρου, προτιθέμενος...

Θετικώς πληροφορούμεθα ότι είνε όλως άνόπιστον τό υπό της Ένωσεως...

Οί γνωστοί σωτογράφου κ. κ. Μαρίνης και Χατζηγαβριήλ ειδοποιούσι τό άξέβητον...

ΤΗ ΦΥΛΑΧΑ ΤΟΥ ΜΠΕΑΤΟΛΑΟΥ.

Ότι προέπιμεν περί ύπεκρυφών και ύφρου της Ένωσεως...

οικητού έκέρροντος την έλπίδα ότι του λοιπού τό ύψωσέται...

Βεβαίως, κλεινή φυλλάς, ουδέποτε θα συμφωνήσωμεν...

Ακούσατε και ένα λογιώτατον συλλογισμόν. Έπειδή, λέγει, έν Αθήναις...

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Διά τον «ΕΥΑΓΟΡΑΝ» Είς διατριβίς άνωνόμους άμυριβόλου προελεύσεως...

Λευκωία, τη 27η Αυγούστου 1894.

Κύριε Συντάκτη του «Νέου Έθους»

Ο εξ Αιγύπτου επιστέλλων τη «Αληθεία» λαμπρός πατριώτης «Α. Ο.»...

Αδικοκλήγητος ρίνεται ήμιν ό διαιτηρογράφος...

γράφόμενα άποδοθέντα αύτω, τσοούτω δέ μάλλον...

Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΨΕΙΣ

Ο ΥΙΟΨΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΗΓΕΜΟΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Κατά τον Στανπούλωφ, άποκαλύψαντα πάντα...

ΚΑΛΟΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΙΡΙΒΗΣ

Ο Βιενναός τύπος άγγέλλει ότι ό κόμης Καλονόης...

Εν εκ των συζητούμενων ζητημάτων κατά την συνέλευσιν...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

Εγγέρη εις Ηαρισινά φύλλα ότι ό πρίγκηψ...

Η ΖΗΛΕΙΑ.

Πως ζηλεύω την μαμμά σου, που σφιχτά 'ε την άγκυλιά της σε κρατεί και του μιλιά,

Πως ζηλεύω το αέρι, που ξεπλέκει τα μαλλιά σου.

Και την γην ζηλεύω κόμα που τό πόδι σου πατεί,

Μά κι' αυτό το δελουδάκι πόδες γύρω 'ε τό λαιμό σου.

'Ο,τι βλέπω τό ζηλεύω, λυώνω πως τό π'ην δέν ήμουν.

Μ. ΧΑΤΖΗΓΑΒΡΙΗΛ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τό μυθιστόρημα λαμβάνει, όσήμεραι, εύρυτάτας διαστάσεις, τείνον να καπτασή ό κυριώτερος κλάδος της φιλολογίας.

'Ο 'Ιούλιος Σιμών, έν τινι των τελευταίων αυτου άρθρων, επιτίθεται, μετά λεπτοτάτης έιρωνείας, κατά της διαφθοράς των πλείστον συγχρόνων μυθιστορικών έργων.

«Είπε, λέγει, έκτός πάσης άμφοβολίας, ότι αί γυναίκες, και ίδίω αί γυναίκες των αιδουσών, θεωρούν έαυτάς υποχρεωμένες να παρακολουθώσι τά νέα βιβλία.

Συμβαίνει πολλάκις είς τάς γυναίκας να συζητώσι μετ' άλλων όμορρών των, ή μετ' άνδρών, ζητήματα φιλολογικά, και θέμα έχον πάντοτε τά νέα βιβλία.

Έκτός τούτων ή έφημερίς πωλείται ή ή 40 λεπτών. 'Ο άνήρ την αγοράζει, αναγινώσκει τό άρθρον της και την πετρή ή γυνή την μαζεύει, κόπτεται την επιφυλλίδα συρράπτει, την μίαν μετ' την άλλης, άποτελεί εύτω τον τόμον, όστις είνε προσωρισμένος να δειλθθ από χειρός είς χειρά.

Ίδού τό κακόν και ίδού αί συνέπειά του. 'Αρ' ή; έποχή; έκριθη άναγκαιοτάτον είς όλας τάς γυναίκας από της μάλλον άριστοκράτους μέγισ της πτωχοτέρας οίκοκράτης, να κρατούν έν μυθιστόρημα είς χείρας, όλοι οι έχοντες την έλαχίστην φιλολογικήν άξιωσιν ήρχισαν να γράφουν και να γράφουν μυθιστορήματα, διότι είνε εύκολον πράγμα να συλλάβη τις έν νύ μίαν διηγηματικήν πλοκήν, άρκεί να μη διδθ μεγάλην προσοχήν είς τά φοιόν της.

Ρίπτουν λοιπόν είς τό κοινόν, τό διψών άνα-

γνώσεων, βουλή όλόκληρα μυθιστορημάτων, έν τούτοις ή έλλειψις φιλολογικού ύφους συμβαδίζει με την έλλειψιν ήθικής.

'Υπήρχον και άλλοτε έπιβλασθή και έπικίνδυνα είς την ήθικήν βιβλία, άλλ' ουδέποτε τόσα όσα σήμερον. Έκτός αυτου, ουδέποτε υπήρχον όσοι σημείον αναγινώσται.

Διαίρουν τά μυθιστορήματα είς δύο μεγάλας τάξεις: είς μυθιστόρημα πλοκής και είς μυθιστόρημα άνκλύσεως. Τά πρώτα είνε, κατά γενικόν κανόν, όλιγώτερον βλαβερά, έχουσι ώς μόνον σκοπόν των να διασκεδάσουν τούς αναγνώστας των: τά άλλα δει είνε μελέτη προσεγγίζουσα πρός την φιλοσοφίαν.

'Ιδού πως έν μυθιστόρημα πλοκής καθίσταται βλαβερόν: διό της εξιστορήσεως πράξεων άνήθικων, έν άπλότρη και ρουσιόκητι, κάμνει τον αναγνώστην να νομίζει ότι εύτως άλήθως συμβαίνει είς τον καθημερινόν βίον.»

Ερχεται είτα είς τό μυθιστόρημα της συτολογικής σχολής, την όποιαν ό σοφός συγγραφέυς άποκαλεί σχολήν βιναυσολογικήν, ήτις θεωρείται ως άναγκαίον κόσμημα του μυθιστορηματός των χειρακτήρων και του μυθιστορηματός της αναλύσεως.

'Ο 'Ιούλιος Σιμών περιάει τό άρθρον εύελπιστών ότι είς ουχι μακρόν μέλλον θα περισταλή ή διαρκούσ αυτή καθότι από τούδε ήρχισαν αναρρινομένη σπάνια μιν, άλλ' εύγενή πνεύματα, εργαζόμενα μετά περισσοτέρας και διαυγεστέρης συνειδήσεως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΗΗΟΥΣ

'Η Ostdeutsche Rundschau δημοσιεύει ένδιαφέρουσαν στατιστικήν των αποτελεσμάτων της θήρας κατά Κυριακήν έν Βοημίη κατά τό έτος 1893: Οι κυνηγοί της Κυριακής 12,384 όήμων, κατηνάλωσαν έκαστος κατά μέσον όρον 1,000 βολάς τρυκερίου.

Τί έπαθε εί. ψυχίατρος έν Ρώμη. Τάς τελευταίας τάς τάς ημέρας παρουσιάζεται πρό αυτου νέος καλώς ένδεδυμένος, όστις διακρών τω διηγείται ότι νομρευθείς με νέαν και καλήν κόσην είνε δυστυχής, διότι αυτή προσεδλήθη υπό κλεπτομανίας και όπου σταβή είς την εκκλησίαν, είς τό θίατρον, είς τον σιδηρόδρομον κλέπτει, ότι της τού έμπρός της.

βλεπον την σύζυγον λιπεβίνουσαν ή τι τη ένυγεν έμπρός της, χρυσόν ώρολόγιον, όακτυλίδιον άδαμάντινον, άλλα κοσμήματα και τέλος γενναίον χρηματικόν ποσόν, όπερ έπίτηδες είχεν αφήσει ή ψυχίατρος: διό να έκτιμήση τό είδος της κλεπτομανίας της γυναίκας.

—Βλέπετε, λέγει ή ίατρος πρός την σύζυγον, τό πείραμα έπέτυχεν. Είνε εκ των περιεργότερων συμπτωμάτων κλεπτομανίας. Έν τούτοις ή σύζυγος δλίπευσα, έξεληθόντα τον σύζυγον μετά του ίατρού.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

'Ανωφελές να παρακλήσ τον Θεόν όπως εύλογήση τούς άλλους, όταν σύ αυτός δέν συνεισφέρης.

Ευρίσκομεν πάντοτε εύριαν και μεγάλην αξίαν είς ότους μάς θεωρούν μετά θουμασμού.

Σκεπτόμενος περί του παρελθόντος κατασπαταλεί τό παρίν και ρυθικινόνεύει τό μέλλον.

Τά ώραία ένδύματα προξινούν καλήν έντύπωσιν, αλλά δέν κάμνουσ ποτέ τον άνθρωπον.

Ουδύλω: κάμει τον τίμιον έγερδν του έτις γείνη ειλικρινής φίλος σου.

Ουδέποτε παρίδωσον έαυτόν είς άνθρωπον, όστις όπως διασκεδίαση βλαπίζει κύνε.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

'Εν τω βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου εύρίσκονται παντός είδους διδακτικά βιβλία πρός χρήσιν των δημοτικών σχολείων, παρθεναγωγείων και σχολαρχείων, πωλούμενα είς τιμάς άκαταγωνίστους.

Επίσης εύρίσκονται κινήτά γραμματα και αριθμητήρια διά τά δημοτικά σχολεία.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ.)

'Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδόθη έν τω τυπογραφείω της «Σάλπιγγος» υπό του κ. Α. Κ. Ηηλαβάκη, νεομεθοδιστού, χρησιμώτατον βιβλίον διά τούς μαθητάς των δημοτικών σχολείων, τυγχάνον αξίον πάσης συστάσεως.

Τιμάται άτι 6 γρ. χαλκίνων και εύρίσκειται είς όλα τά έν Κύπρω γνωστά βιβλιοπωλεία, έν Λάρνακι δέ έν τω βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου.

σημειωτάτου τούτο βιβλίον εύρίσκομενον είς πάντα τά βιβλιοπωλεία της νήσου έν Λάρνακι δέ έν τω βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου, πωλείται άντι ενός μό.συ σελλινίου, και οί έπιθυμούντες άς σπεύσωσι πρός άπόκτησιν αυτου, καθότι μετ' ου πολύ έξαντλείται.

'Ο κ. 'Ανδρέας Γ. Παυτελάκης είδοποιεί τό σεβαστόν κοινόν άπάτης της νήσου, ότι προμηθεύει είς τιμάς εύθηγοστάτας παντός είδους και πάτης ύλης βιβλία, όιον έπισητημονικά, φιλολογικά, ιστορικά, εκκλησιαστικά, ποιήσεις όλων των Έλλήνων ποιητών, κομψώς και στερεώς έν Αθήναις δεδεμένα. «Ιστορίαν του Έλληνικού Έθνους υπό Κ. Παπαρρηγοπούλου δεδεμένην είς τόμους 6 μετά γεωγραφικού χάρτου Σελ. 20. «Ιστορίαν του 19ου αιώνος» υπό Καρολίδου Σελ. 22. «Γενικήν Ιστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τα άνωτέρω χρησιμώτατα διά πάντα Έλληνα πολίτην βιβλία άς σπεύσωσιν να προμηθευώσιν οί θέλοντες την άπόκτησιν αυτων, καθότι έντός δλίγου έξαντλούνται, άπευθυνόμενοι πρός τον έν Λάρνακι διαμένοντα Κον 'Ανδρέαν Γ. Παυτελάκη.

'Ο Κος Λεωνίδας Αργυράκης είδοποιεί τό σεβαστόν κοινόν ότι ήρξατο της κατασκευής κοινά κ έξισταφυλλής, όπερ θα είνε καλήτερον του εύρωπαϊκού και λίαν ώφελίμου διά τούς άσθενείς. Οί θέλοντες να προμηθευώσιν έξ αυτου άς άπίταθώσι πρός τον είρημένον κύριον. Τιμάι λίαν συγκαταβατικά.

ΒΙΒΛΙΟΔΙΔΤΕΙΟΝ Π. Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ. ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΥΝΙΑ.

Είς τό γνωστόν βιβλιοδετεϊον του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου θένονται βιβλία είς τιμάς άνεπίδίκτους διαγωνισμου, με στερεότητα και κομψότητα άπαράμιλλον.

Οί θέλοντες δύνανται να άποστείλωσι βιβλία και εκ των άλλων πόλεων της Νήσου, όντες βίβαιοι περί της ταχείας έκτελέσεως της έγασίας.

Παρακαλούνται οί αλλάσσοντες διαμονήν συνδρομηταί του «Νέου Έθνους» να καθιστώσι τούτο δηλον τη διευθύσει, ήτις έν εναντία περιπτώσει ουδέμίαν έχει εύθύνην, εάν έπέργεται σύγχυσις περί την άποστολήν του φύλλου.

Υπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ. Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΨ.